

2 Timotius

1 ¹ παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου ² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας ⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω ⁵ υπομνησιν λαβων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶ δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου ⁸ μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συνκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου ⁹ του

σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει
αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα
ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν
ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων
αιωνιων ¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της
επιφανειας του σωτηρος ημων χριστου
ιησου καταργησαντος μεν τον θανατον
φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν
δια του ευαγγελιου ¹¹ εις ο ετεθην εγω
κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος
¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ
επαισχυνομαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα
και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την
παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την
ημεραν ¹³ υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων
λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και
αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴ την καλην
παραθηκην φυλαξον δια πνευματος
αγιου του ενοικουντος εν ημιν ¹⁵ οιδας
τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν
τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης
¹⁶ δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου
οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την
αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη ¹⁷ αλλα
γενομενος εν ρωμη σπουδαιως εζητησεν
με και ευρεν ¹⁸ δωη αυτω ο κυριος ευρειν
ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα

και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου ² και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι ³ συνκακοπαθησον ως καλος στρατιωτης χριστου ιησου ⁴ ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵ εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση ⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν ⁷ νοει ο λεγω δωσει γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυειδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλα ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹ πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνησομεθα κακεινος αρνησεται ημας ¹³ ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει

αρνησασθαι γαρ εαυτον ου δυναται
¹⁴ ταυτα υπομιμησκει διαμαρτυρομενος
ενωπιον του θεου μη λογομαχειν επ
ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των
ακουοντων ¹⁵ σπουδασον σεαυτον
δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην
ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον
λογον της αληθειας ¹⁶ τας δε βεβηλους
κενοφωνιας περιιστασο επι πλειον γαρ
προκοψουσιν ασεβειας ¹⁷ και ο λογος
αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν
υμεναιος και φιλητος ¹⁸ οιτινες περι την
αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες αναστασιν
ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την
τινων πιστιν ¹⁹ ο μεντοι στερεος θεμελιος
του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα
ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και
αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων
το ονομα κυριου ²⁰ εν μεγαλη δε οικια
ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα
αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α
μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹ εαν ουν
τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται
σκευος εις τιμην ηγιασμενον ευχρηστον
τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον
ητοιμασμενον ²² τας δε νεωτερικας
επιθυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην
πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των

επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρης καρδιας ²³ τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας ²⁴ δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλα ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵ εν πραυτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δωη αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εζωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3 ¹ τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι ² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεις αχαριστοι ανοσιοι ³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεις ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴ προδοται προπετεις τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵ εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι και τουτους αποτρεπου ⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτιζοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας αγομενα επιθυμiais ποικιλiais ⁷ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁸ ον τροπον

δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν
μωσει ουτως και ουτοι ανθιστανται
τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι
τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν
⁹ αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η
γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν
ως και η εκεινων εγενετο ¹⁰ συ δε
παρηκολουθησας μου τη διδασκαλια
τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη
μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη ¹¹ τοις
διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο
εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οιους
διωγμους υπηνεγκα και εκ παντων με
ερυσατο ο κυριος ¹² και παντες δε οι
θελοντες ζην ευσεβως εν χριστω ιησου
διωχθησονται ¹³ πονηροι δε ανθρωποι
και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον
πλανωντες και πλανωμενοι ¹⁴ συ δε μενε
εν οις εμαθες και επιστωθης ειδως παρα
τινων εμαθες ¹⁵ και οτι απο βρεφους ιερα
γραμματα οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι
εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω
ιησου ¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστος
και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς
ελεγμον προς επανορθωσιν προς παιδειαν
την εν δικαιοσυνη ¹⁷ ινα αρτιος η ο του
θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον
εξηρτισμενος

4¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους και την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου ² κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρως ακαιρως ελεγξον παρακαλεσον επιτιμησον εν παση μακροθυμια και διδαχη ³ εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας ιδias επιθυμιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην ⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τους μυθους εκτραπησονται ⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον ⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της αναλυσεως μου εφεστηκεν ⁷ τον καλον αγωνα ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα ⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασι τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεως ¹⁰ δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκης εις γαλλιαν

τιτος εις δαλματιαν ¹¹ λουκας εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν ¹² τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον ¹³ τον φαιλονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανας ¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωσει αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου ¹⁵ ον και συ φυλασσουν λιαν γαρ αντεστη τοις ημετεροις λογοις ¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι παρεγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη ¹⁷ ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουσωσιν παντα τα εθνη και ερυσθην εκ στοματος λεοντος ¹⁸ ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον ²⁰ εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα ²¹ σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες ²² ο κυριος μετα του πνευματος

σου η χαρις μεθ υμωνινα αρτιος η ο του
θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον
εξηρτισμενος